

[Kr. Kristensen.]

denhed, der her er Tale om, i denne Forbindelse er af langt større Betydning end Kundskaberne. Kundskaber og Modenhed er jo Ting, der absolut ikke altid følges ad.

Men saa kommer vi til den 4-aarige Undervisning og Sprogundervisningen. Nu har jeg naturligvis intet imod, at Lærere lærer Sprog, skønt det er min Opfattelse, at der er mange Lærere, som aldrig i deres Liv faar Brug for det. Og det er min Mening, at den bedste Læreruddannelse egentlig var den, at kun de, der havde Brug for det, fik denne Undervisning. Derfor er min Opfattelse egentlig den, at den 3-aarige Læreruddannelse vil være den bedste, men at der bør gives Lejlighed til videre Uddannelse for dem, der ønsker Uddannelse i Sprog eller Uddannelse paa anden Maade.

Det kan, som det er sagt af Venstres Ordfører, foregaa paa Lærerhøjskolen eller paa et Seminarium, der er særlig indrettet dertil. Jeg kunde i det Tilfælde tænke mig, at det f. Eks. kunde ske paa et sønderjyds Seminarium. Man har i Sønderjylland ønsket at faa et Universitet; de kunde maa- ske faa et Seminarium, det var dog noget i samme Retning. Men hvordan end det Forhold skal ordnes, vil jeg mene, at det var en rimeligere Reform og betydelig billigere, end det vilde være, at samtlige Lærere skulde have Undervisning i Sprog, naar Forholdet er det, at mange af dem aldrig faar Brug for den Undervisning.

Vi har faaet oplyst, at selv om de faar denne Undervisning, kan de slet ikke undervise i de Fag. I det hele taget synes jeg, at den Opfattelse gør sig temmelig stærkt gældende, at vor Læreruddannelse skal være saadan, at naar Lærerne gaar ud fra Seminarierne, er de færdige, men det er efter min Opfattelse en grumme forkert Mening.

Det, som efter min Mening er Formaalet med al Undervisning, enten i Børneskolen eller paa Seminarium, er at sætte Folk i Gang, saa de faar Lyst og Mulighed for at arbejde sig frem. Den, der tror, at han er færdig, naar han har taget sin Eksamen, tager storligen fejl. Nej, det, det gælder om, er, at Folk har Forstaaelse af, hvor lidt de ved, men at de har faaet Mulighed for at arbejde sig længere frem. Det er efter min Opfattelse det fundamentale i al Skoleundervisning, at Eleverne faar den Opfattelse. Vi skal nødig bilde dem ind, at de er færdige, naar de gaar ud af Skolen.

Nu er det klart, at Kravet om de fire Aar er begrundet med, at der er for stærk Fagtrængsel. Det er rigtigt nok. Jeg er

fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at Eksamensterperi skulde vi saa vidt muligt komme til Livs, men jeg har rigtig nok den Opfattelse, at selv med de fire Aars Uddannelse og med de Fag, som her er Tale om, bliver der ingenlunde mindre Fagtrængsel i den kommende Seminarieundervisning. Derfor synes jeg, at man kan ikke begrunde Kravet om de fire Aar netop med dette.

Jeg er enig i den Betragtning, at Eksamensvæsenet skulde saa vidt muligt noget i Baggrunden, og at den mere personlige Tilegnelse af Fagene skulde have større Plads, men jeg tror ikke paa, at det vil lykkes under de Former, her er skabt, og det vil ikke være ret længe, inden man kommer og kræver en 5-aarig Uddannelse. Det Krav var for øvrigt stærkt fremme i den store Skolekommission. Der var Folk, som allerede dèr holdt paa en 5-aarig Uddannelse.

Jeg tror, at vi i al Almindelighed kan uddanne Lærere, saa de har de nødvendige Kundskaber til den almindelige Folkeskoleundervisning, ved Hjælp af et 3-aarigt Seminarieophold, og lad os saa ordne det paa den Maade, at alle faar den Uddannelse, og at de, som saa ønsker speciel Uddannelse, faar Lejlighed til at faa en saadan. Jeg tror, at det vil være baade den billigste og den fornuftigste Ordning. Jeg har aldrig fundet, at der var Mening i at paatvinge Folk noget, selv om man maaske mener, at det er et Gode, naar de vedkommende ikke selv kan se, at det er et Gode. Derfor henstiller jeg, at man ikke gaar frem ad den Vej.

En Ting til er der at tage i Betragtning, nemlig det, at en Reform som den her foreslaaede vil kræve stærkt forøgede Udgifter. Jeg skal indrømme, at hvis det var absolut nødvendigt at forøge Udgifterne, maatte vi ikke være smaalige, og det skal jeg heller ikke være; men jeg tror, som sagt, ikke, det er paakrævet, at vi gaar til saa store Foranstaltninger, som her er Tale om.

Ikke alene vil det, der foreslaas, medføre betydelige Merudgifter til Seminarierne, til Lærerkræfter og til Byggearbejder, men det vil ogsaa bevirke betydelig større Udgifter for dem, der skal tage Eksamen, at de skal ofre et Aar mere paa Seminariet, og skal vi fastholde de Krav til Optagelsesprøven, som her stilles, skal de unge ogsaa have en større Forberedelse, saa for dem rent personlig vil det betyde en langt større Udgift, og det er vistnok tvivlsomt, om det vil være Udgifter, der i nogen